

KOMISSION ASETUS (EU) N:o 1408/2013,**annettu 18 päivänä joulukuuta 2013,****Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen maatalousalalla**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 108 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta tiettyihin valtionominaisen tuen muotoihin 7 päivänä toukokuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 994/98 ⁽¹⁾,on julkaissut tämän asetuksen luonnoksen ⁽²⁾,

on kuullut neuvoa-antavaa valtioneuvostoa,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Perussopimuksen 107 artiklan 1 kohdan perusteet täytävä julkinen rahoitus on valtiontukea, ja siitä on ilmoitettava komissiolle perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Perussopimuksen 109 artiklan nojalla neuvosto voi kuitenkin määrittää tukimuodot, jotka vapautetaan tästä ilmoitusvaatimuksesta. Perussopimuksen 108 artiklan 4 kohdan mukaisesti komissio voi antaa tällaisia valtioneuvoston päätöksiä koskevia asetuksia. Neuvosto päätti asetuksen (EY) N:o 994/98 nojalla perussopimuksen 109 artiklan mukaisesti, että vähämerkityksinen tuki voisi olla yksi tällainen tukimuoto. Tämän perusteella vähämerkityksisen tuen, joka on yhdelle yritykselle tietyn ajanjakson aikana myönnettyä tukea, joka ei ylitä tiettyä määrää, ei katsota täyttävän kaikkia perussopimuksen 107 artiklan 1 kohdan perusteita, minkä vuoksi siihen ei sovelleta ilmoitusmenettelyä.
- (2) Komissio on lukuisissa päätöksissä selvittänyt perussopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tuen käsitettä. Komissio on myös esittänyt ensin vähämerkityksistä

tukea koskevassa tiedonannossaan ⁽³⁾ ja myöhemmin komission asetuksissa (EY) N:o 69/2001 ⁽⁴⁾ ja (EY) N:o 1998/2006 ⁽⁵⁾ vähämerkityksiseen tukeen sovellettavaa enimmäismäärää, jonka alapuolella perussopimuksen 107 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta, koskevan politiikkansa. Maatalousala jätettiin kokonaan tai osittain kyseisten asetusten soveltamisalan ulkopuolelle ottaen huomioon maatalousalalla sovellettavat erityissäännöt ja riski siitä, että jopa alhaiset tukimäärät voisivat täyttää perussopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa säädetyt perusteet. Komissio on jo antanut maatalousalalla myönnettävää vähämerkityksistä tukea koskevista säännöistä joukon asetuksia, joista viimeisin on komission asetus (EY) N:o 1535/2007 ⁽⁶⁾. Asetuksen (EY) N:o 1535/2007 soveltamisesta saatujen kokemusten perusteella on aiheellista tarkistaa eräitä kyseisessä asetuksessa säädetyt edellytyksiä ja korvata se.

- (3) Asetuksen (EY) N:o 1535/2007 soveltamisesta saaman kokemuksen perusteella yhdelle yritykselle kolmen vuoden aikana myönnettävän tuen enimmäismäärä olisi korotettava 15 000 euroon ja kansallinen yläraja 1 prosenttiin vuosituotannosta. Uusien enimmäismäärien avulla voidaan edelleen varmistaa, että voidaan katsoa, ettei millään tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvilla toimenpiteillä ole vaikutusta jäsenvaltioiden väliseen kauppaan ja etteivät ne vääristä tai uhkaa vääristä kilpailua.
- (4) Sovellettaessa perussopimuksen kilpailusääntöjä yrityksellä tarkoitetaan kaikkia taloudellista toimintaa harjoittavia yksiköitä riippumatta niiden oikeudellisesta muodosta ja rahoitustavasta ⁽⁷⁾. Euroopan unionin tuomioistuin on vahvistanut, että kaikki saman yksikön (oikeudellisessa tai tosiasiallisessa) valvonnassa olevat yksiköt olisi katsottava yhdeksi yritykseksi ⁽⁸⁾. Tässä asetuksessa olisi oikeusvarmuuden vuoksi ja hallinnollisen rasituksen keventämiseksi vahvistettava tyhjentävä luettelo selkeistä perusteista, joiden perusteella voidaan määrittää, milloin kahta tai useampaa yritystä samassa jäsenvaltiossa on pidettävä

⁽³⁾ Komission tiedonanto vähämerkityksisestä tuesta (EYVL C 68, 6.3.1996, s. 9).

⁽⁴⁾ Komission asetus (EY) N:o 69/2001, annettu 12 päivänä tammikuuta 2001, EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen (EYVL L 10, 13.1.2001, s. 30).

⁽⁵⁾ Komission asetus (EY) N:o 1998/2006, annettu 15 päivänä joulukuuta 2006, perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen (EUVL L 379, 28.12.2006, s. 5).

⁽⁶⁾ Komission asetus (EY) N:o 1535/2007, annettu 20 päivänä joulukuuta 2007, Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen maataloustuotteiden tuotannon alalla (EUVL L 337, 21.12.2007, s. 35).

⁽⁷⁾ Asia C-222/04, Ministero dell'Economia e delle Finanze v. Cassa di Risparmio di Firenze SPA ym., tuomio 10.1.2006, Kok., s. I-289.

⁽⁸⁾ Asia C-382/99, Alankomaat v. komissio, tuomio 13.6.2002, Kok., s. I-5163.

⁽¹⁾ EYVL L 142, 14.5.1998, s. 1.

⁽²⁾ EUVL C 227, 6.8.2013, s. 3.

yhtenä yrityksenä. Komissio on valinnut komission suosituksen 2003/361/EY⁽¹⁾ ja komission asetuksen (EY) N:o 800/2008⁽²⁾ liitteen I sisältämässä pienten ja keskisuurten yritysten (pk-yritysten) määritelmässä vahvistetuista ”sidosyritysten” määrittelyssä sovellettavista perusteista ne, jotka ovat tarkoituksenmukaisia tätä asetusta sovellettaessa. Perusteet ovat jo viranomaisille tuttuja, ja niitä olisi sovellettava tämän asetuksen soveltamisala huomioon ottaen sekä pk-yrityksiin että suuriin yrityksiin. Perusteiden pitäisi varmistaa, että sidosyritysten joukkoa pidetään yhtenä ainoana yrityksenä sovellettaessa vähämerkityksistä tukea koskevaa sääntöä, mutta sellaisten yritysten, joilla ei ole toisiinsa muuta suhdetta kuin se, että niistä jokaisella on suora yhteys samaan julkiseen elimen tai samoihin julkisiin elimiin, ei katsota olevan toisiinsa sidoksissa. Saman julkisen elimen tai samojen julkisten elinten määräysvallassa olevien yritysten, joilla voi olla itsenäinen päätösvalta, erityistilanne on sen vuoksi otettu huomioon. Kyseisten perusteiden pitäisi samoin varmistaa, että oikeushenkilön yksittäisten jäsenten taikka luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden ryhmän yksittäisten jäsenten ei – yksinomaan kyseisestä syystä – katsota olevan toisiinsa sidoksissa, jos kansallisessa lainsäädännössä edellytetään, että tällaisten yksittäisten jäsenten on noudatettava oikeuksia ja velvollisuuksia, joita voidaan verrata sellaisten yksittäisten viljelijöiden oikeuksiin ja velvollisuuksiin, joilla on tilanpidosta vastaavan viljelijän asema erityisesti taloudellisen, sosiaalisen ja verotuksellisen aseman osalta, edellyttäen että kyseiset yksittäiset jäsenet ovat osallistuneet kyseisten oikeushenkilöiden tai ryhmien maatalouden rakenteiden vahvistamiseen.

- (5) Koska maataloustuotteiden ja muiden kuin maataloustuotteiden jalostuksessa ja kaupan pitämisessä on yhtäläisyyksiä, maataloustuotteiden jalostus ja kaupan pitäminen kuuluvat komission asetuksen (EU) N:o 1407/2013⁽³⁾ soveltamisalaan.
- (6) Euroopan unionin tuomioistuin on todennut, että silloin kun unioni on päättänyt tiettyä maatalouden alaa koskevan yhteisen markkinajärjestelyn käyttöönotosta, jäsenvaltioilla on velvollisuus pidäytyä sellaisten toimenpiteiden toteuttamisesta, jotka saattaisivat poiketa markkinajärjestelystä tai haitata sitä⁽⁴⁾. Sen vuoksi tätä asetusta ei pitäisi soveltaa tukeen, jonka määrä vahvistetaan ostettujen tai markkinoille saatettujen tuotteiden hinnan tai määrän mukaan. Sitä ei myöskään pitäisi soveltaa tukeen, johon liittyy velvoite jakaa tuki alkutuottajien kanssa.

⁽¹⁾ Komission suositus 2003/361/EY, annettu 6 päivänä toukokuuta 2003, mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä (EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36).

⁽²⁾ Komission asetus (EY) N:o 800/2008, annettu 6 päivänä elokuuta 2008, tiettyjen tukimuotojen toteuttamisesta yhteismarkkinoille soveltuviksi perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan mukaisesti (EUVL L 214, 9.8.2008, s. 3).

⁽³⁾ Komission asetus (EU) N:o 1407/2013, annettu 18 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen (Katso tämän virallisen lehden sivu 1).

⁽⁴⁾ Asia C-456/00, Ranska v. komissio, tuomio 12.12.2002, Kok., s. I-11949.

(7) Tätä asetusta ei pitäisi soveltaa vientitukeen tai tukeen, jonka ehtona on käyttää kotimaisia tuotteita tuontituotteiden sijaan. Sitä ei varsinkaan pitäisi soveltaa tukeen, jolla rahoitetaan jakeluverkon perustamista ja toimintaa muissa jäsenvaltioissa tai kolmansissa maissa. Tuki mesujen osallistumiskustannuksiin tai sellaisista selvityksistä tai konsulttipalveluista aiheutuviin kustannuksiin, joita tarvitaan uuden tai olemassa olevan tuotteen tuomiseksi uusille markkinoille toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa, ei yleensä ole vientitukea.

(8) Tätä asetusta sovellettaessa huomioon otettavalla kolmen vuoden jaksolla tilannetta olisi tarkasteltava jatkuvasti siten, että aina uuden vähämerkityksisen tuen myöntämisen yhteydessä otetaan huomioon kuluvan verovuoden sekä kahden edeltävän verovuoden aikana myönnetyn vähämerkityksisen tuen kokonaismäärä.

(9) Jos maataloustuotteiden alkutuotannossa toimiva yritys myös toimii muilla aloilla tai harjoittaa muita toimintoja, jotka kuuluvat asetuksen (EU) N:o 1407/2013 soveltamisalaan, mainitun asetuksen säännöksiä olisi sovellettava kyseisten muiden alojen tai toimintojen osalta myönnettyyn tukeen edellyttäen, että asianomainen jäsenvaltio varmistaa tarkoituksenmukaisin keinoin, kuten eriyttämällä toiminnot tai kustannukset, ettei maataloustuotteiden alkutuotanto hyödy mainitun asetuksen mukaisesti myönnettävästä vähämerkityksisestä tuesta.

(10) Jos maataloustuotteiden alkutuotannossa toimiva yritys toimii myös kalastus- ja vesiviljelyalalla, viimeksi mainitun alan osalta myönnettyyn tukeen olisi sovellettava komission asetusta (EY) N:o 875/2007⁽⁵⁾, edellyttäen, että asianomainen jäsenvaltio varmistaa tarkoituksenmukaisin keinoin, kuten eriyttämällä toiminnot tai kustannukset, ettei maataloustuotteiden alkutuotanto hyödy mainitun asetuksen mukaisesti myönnettävästä vähämerkityksisestä tuesta.

(11) Tässä asetuksessa olisi vahvistettava säännöt sen varmistamiseksi, että ei ole mahdollista kiertää erityisissä asetuksissa tai komission päätöksissä säädetyt tuen enimmäisintensiteettejä. Siinä olisi myös säädettävä selkeistä tuen kasautumista koskevista säännöistä, joita on helppo soveltaa.

⁽⁵⁾ Komission asetus (EY) N:o 875/2007, annettu 24 päivänä heinäkuuta 2007, Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen kalastusalalla ja asetuksen (EY) N:o 1860/2004 muuttamisesta (EUVL L 193, 25.7.2007, s. 6).

- (12) Tässä asetuksessa ei suljeta pois mahdollisuutta katsoa jonkin muun kuin tässä asetuksessa vahvistetun syyn perusteella, että toimenpide ei ole perussopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea, esimerkiksi siitä syystä, että toimenpide noudattaa markkinatalous-sijoittajaperiaatetta tai siihen ei sisälly valtion varojen siirtoa. Erityisesti komission keskitetysti hallinnoima unionin rahoitus, joka ei kuulu suoraan tai välillisesti jäsenvaltion määräysvaltaan, ei ole valtiontukea eikä sitä pitäisi ottaa huomioon määrittäessä, onko asianomaista enimmäismäärää tai kansallista ylärajaa noudatettu.
- (13) Avoimuuden, tasapuolisen kohtelun ja tehokkaan seurannan varmistamiseksi tätä asetusta olisi sovellettava ainoastaan vähämerkityksiseen tukeen, jonka osalta on mahdollista laskea etukäteen tarkka bruttoavustusekvivalentti tarvitsematta tehdä riskinarviointia ("läpinäkyvä tuki"). Tällainen tarkka laskelma voidaan tehdä esimerkiksi avustusten, korkotukien ja rajattujen verovapautusten tai muiden sellaisten välineiden osalta, joille on määrätty yläraja, jolla voidaan varmistaa, ettei sovellettavaa enimmäismäärää ylitetä. Ylärajan määrittäminen tarkoittaa sitä, että niin kauan kuin tuen tarkka määrä ei ole tai ei vielä ole tiedossa, jäsenvaltion on oletettava, että tuen määrä vastaa ylärajaa, jotta voidaan varmistaa, että useat tukitoimenpiteet yhdessä eivät ylitä tässä asetuksessa vahvistettua enimmäismäärää, ja soveltaa kasautumista koskevia sääntöjä.
- (14) Avoimuuden, tasapuolisen kohtelun ja vähämerkityksiselle tuelle asetetun enimmäismäärän asianmukaisen soveltamisen varmistamiseksi kaikkien jäsenvaltioiden olisi sovellettava samaa laskentamenetelmää. Laskemisen helpottamiseksi tukimäärät, jotka eivät ole raha-avustuksia, olisi muunnettava bruttoavustusekvivalentiksi. Muiden kuin avustuksina myönnettävien läpinäkyvien tukien tai useissa erissä maksettavien tukien bruttoavustusekvivalentti on laskettava tällaisen tuen myöntämishetkellä voimassa olevien markkinakorkojen perusteella. Valtiontukisääntöjen yhdenmukaisen, avoimen ja yksinkertaisen soveltamisen vuoksi tässä asetuksessa tarkoitettuina markkinakorkoina olisi käytettävä viitekorkoja, sellaisina kuin ne on vahvistettu komission tiedonannossa viite- ja diskonttokorkojen määrittämisessä sovellettavan menetelmän tarkistamisesta ⁽¹⁾.
- (15) Lainoista koostuvaa tukea, myös lainojen muodossa myönnettävää vähämerkityksistä riskirahoitustukea, olisi
- pidettävä läpinäkyvänä vähämerkityksisenä tukena, jos bruttoavustusekvivalentti on laskettu tuen myöntämishetkellä voimassa olevan markkinakoron perusteella. Jotta voitaisiin yksinkertaistaa lyhytaikaisten pienten lainojen käsittelyä, tähän asetukseen olisi sisällyttävä selkeä sääntö, jota on helppo soveltaa ja jossa otetaan huomioon sekä lainan määrä että sen kesto. Komission kokemuksen perusteella sellaisten lainojen, jotka on suojattu vähintään 50 prosenttia lainasta kattavalla vakuudella ja joiden määrä on 75 000 euroa viiden vuoden aikana tai 37 500 euroa kymmenen vuoden aikana, bruttoavustusekvivalenttiin voidaan katsoa vastaavan vähämerkityksisen tuen enimmäismäärää. Yrityksiin, jotka eivät ehkä voi maksaa takaisin lainaa, myönnettävän tuen bruttoavustusekvivalentin määrittämiseen liittyvien vaikeuksien takia, tätä sääntöä ei pitäisi soveltaa sellaisiin yrityksiin.
- (16) Pääomapanoksista koostuva tuki pitäisi katsoa läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi ainoastaan, jos julkisyhteisön panoksen kokonaismäärä on enintään vähämerkityksisen tuen enimmäismäärä. Riskirahoitusta koskeissa suuntaviivoissa ⁽²⁾ tarkoitetuista oman pääoman ehtoisten tai luonteisten sijoitusten muotoisista riskirahoitustoimenpiteistä koostuvaa tukea ei pitäisi katsoa läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi, ellei kyseisellä toimenpiteellä anneta pääomaa enintään vähämerkityksisen tuen enimmäismäärä.
- (17) Takauksista koostuva tuki, mukaan lukien takausten muodossa myönnettävä vähämerkityksinen riskirahoitustuki, olisi katsottava läpinäkyväksi, jos bruttoavustusekvivalentti on laskettu komission tiedonannossa kyseisen kaltaisille yrityksille vahvistettujen safe harbour -maksujen perusteella ⁽³⁾. Jotta voitaisiin yksinkertaistaa sellaisten lyhytaikaisten takausten käsittelyä, joilla taataan enintään 80 prosenttia suhteellisen pienestä lainasta, tähän asetukseen olisi sisällyttävä selkeä sääntö, jota on helppo soveltaa ja jossa otetaan huomioon sekä takauksen kohteena olevan lainan määrä että takauksen kesto. Kun takaus kattaa enintään 80 prosenttia sen kohteena olevasta lainasta, taattu määrä on enintään 1 125 000 euroa ja takauksen kesto on enintään viisi vuotta, voidaan katsoa, että takauksen bruttoavustusekvivalentti ei ylitä vähämerkityksisen tuen enimmäismäärää. Näin on myös silloin,

⁽¹⁾ Komission tiedonanto viite- ja diskonttokorkojen määrittämisessä sovellettavan menetelmän tarkistamisesta (EUVL C 14, 19.1.2008, s. 6).

⁽²⁾ Yhteisön suuntaviivat valtiontuesta pieniin ja keskisuuriin yrityksiin tehtävien riskipääomasijoitusten edistämiseksi (EUVL C 194, 18.8.2006, s. 2).

⁽³⁾ Ks. esimerkiksi komission tiedonanto EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta valtiontukiin takauksina (EUVL C 155, 20.6.2008, s. 10).

kun takaus kattaa enintään 80 prosenttia sen kohteena olevasta lainasta, taattu määrä on 56 250 euroa ja takauksen kesto on enintään kymmenen vuotta. Lisäksi jäsenvaltiot voivat käyttää bruttoavustusekvivalentin laskemiseen käytettävää menetelmää, joka on ilmoitettu komissiolle tuona aikana sovellettavan valtioneutukia koskevan muun komission asetuksen nojalla ja jonka komissio on hyväksynyt olevan takaustiedonannon tai sitä seuraavan tiedonannon mukainen edellyttäen, että hyväksytty menetelmä koskee nimenomaisesti sellaista takaus-tyyppiä ja kohteena olevaa liiketoimintatyyppiä, johon tätä asetusta sovelletaan. Yrityksiin, jotka eivät ehkä voi maksaa takaisin lainaa, myönnettävän tuen bruttoavustusekvivalentin määrittämiseen liittyvien vaikeuksien takia, tätä sääntöä ei pitäisi soveltaa sellaisiin yrityksiin.

(18) Jos vähämerkityksistä tukea koskeva ohjelma pannaan täytäntöön rahoituksen välittäjien kautta, olisi varmistettava, että ne eivät saa valtioneutukia. Tämä on mahdollista esimerkiksi siten, että valtion takauksista hyötyviä rahoituksen välittäjiä vaaditaan maksamaan markkinaehtoinen takausmaksu tai siirtämään mahdollinen etu täysimääräisesti lopullisille tuensaajille, taikka noudattamalla vähämerkityksisen tuen enimmäismäärää ja muita tämän asetuksen edellytyksiä myös välittäjien tasolla.

(19) Komissio voi jäsenvaltion ilmoituksen yhteydessä tarkastella, muodostaako tukitoimenpide, joka ei ole avustus, laina, takaus, pääomapanos tai oman pääoman ehtoisen tai luonteisen sijoituksen muotoinen riskirahoitustoimenpide, bruttoavustusekvivalentin, joka ei ylitä vähämerkityksisen tuen enimmäismäärää ja joka sen vuoksi voisi kuulua tämän asetuksen soveltamisalaan.

(20) Komission velvollisuutena on varmistaa, että valtioneutukisääntöjä noudatetaan, ja Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 4 artiklan 3 kohdassa vahvistetun yhteistyöperiaatteen mukaisesti jäsenvaltioiden olisi edistettävä tämän tehtävän suorittamista ottamalla käyttöön tarvittavat välineet sen varmistamiseksi, ettei yhdelle yritykselle vähämerkityksistä tukea koskevan säännön nojalla myönnetyn vähämerkityksisen tuen kokonaismäärä ylitä sallittua enimmäismäärää. Tätä varten jäsenvaltioiden olisi vähämerkityksistä tukea myöntäessään ilmoitettava kyseiselle yritykselle myönnettävän vähämerkityksisen tuen määrä ja että se on luonteeltaan vähämerkityksistä, ja viitattava suoraan tähän asetukseen. Jäsenvaltioilta olisi edellytettävä myönnetyn tuen valvontaa sen varmistamiseksi, että asianomaisia enimmäismääriä ei ylitetä ja että kasautumista koskevia sääntöjä noudatetaan. Tämän velvoitteen noudattamiseksi asianomaisen jäsenvaltion olisi ennen tällaisen tuen myöntämistä saatava yritykseltä ilmoitus muusta tämän asetuksen tai muiden vähämerkityksisestä tuesta annettujen asetusten soveltamisalaan kuuluvasta asianomaisen verovuoden ja kahden sitä edeltävän

verovuoden aikana saadusta vähämerkityksisestä tuesta. Vaihtoehtoisesti jäsenvaltioiden olisi voitava perustaa keskusrekisteri, joka sisältää täydelliset tiedot myönnetystä vähämerkityksisestä tuesta, ja tarkastaa, että uusi myönnetty tuki ei ylitä asianomaista enimmäismäärää.

(21) Ennen uuden vähämerkityksisen tuen myöntämistä kuitenkin jäsenvaltion olisi tarkistettava, että vähämerkityksisen tuen enimmäismäärä tai kansallinen yläraja ei ylitä kyseisessä jäsenvaltiossa uuden vähämerkityksisen tuen myötä ja että muut tämän asetuksen edellytykset täyttyvät.

(22) Ottaen huomioon komission saama kokemus ja erityisesti tarve tarkistaa säännöllisesti valtioneutukipolitiikkaa tämän asetuksen soveltamisaikaa olisi rajoitettava. Jos tämän asetuksen voimassaolo päättyy ilman, että voimassaoloa olisi jatkettu, jäsenvaltioilla olisi oltava tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia vähämerkityksisiä tukia koskeva kuuden kuukauden sopeuttamisjakso,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan maataloustuotteiden alkutuotannossa toimiville yrityksille myönnettävään tukeen, lukuun ottamatta

- a) tukea, jonka määrä vahvistetaan markkinoille saatettujen tuotteiden hinnan tai määrän mukaan;
- b) tukea kolmansiin mailhin tai jäsenvaltioihin suuntautuvaan vientiin eli tukea, joka liittyy suoraan vientimääriin, jakeluverkon perustamiseen ja toimintaan tai muihin vientitoimintaan liittyviin juokseviin kustannuksiin;
- c) tukea, jolla suositetaan kotimaisia tuotteita tuontituotteiden kustannuksella.

2. Jos maataloustuotteiden alkutuotannossa toimiva yritys myös toimii yhdellä tai useammalla alalla tai harjoittaa toimintoja, jotka kuuluvat asetuksen (EU) N:o 1407/2013 soveltamisalaan, mainittua asetusta sovelletaan viimeksi mainittujen alojen tai toimintojen osalta myönnettyyn tukeen edellyttäen, että asianomainen jäsenvaltio varmistaa tarkoituksenmukaisin keinoin, kuten eriyttämällä toiminnot tai kustannukset, ettei maataloustuotteiden alkutuotanto hyödy mainitun asetuksen mukaisesti myönnettävästä vähämerkityksisestä tuesta.

3. Jos maataloustuotteiden alkutuotannossa toimiva yritys toimii myös kalastus- ja vesiviljelyalalla, viimeksi mainitun alan osalta myönnettyyn tukeen sovelletaan komission asetuksen (EY) N:o 875/2007 säännöksiä edellyttäen, että asianomainen jäsenvaltio varmistaa tarkoituksenmukaisin keinoin, kuten eriyttämällä toiminnot tai kustannukset, ettei maataloustuotteiden alkutuotanto hyödy mainitun asetuksen mukaisesti myönnettävästä vähämerkityksisestä tuesta.

2 artikla

Määritelmät

1. Tässä asetuksessa tarkoitetaan 'maataloustuotteilla' perussopimuksen liitteessä I lueteltuja tuotteita, lukuun ottamatta neuvoston asetuksen (EY) N:o 104/2000⁽¹⁾ soveltamisalaan kuuluvia kalastus- ja vesiviljelytuotteita.

2. "Yhteen yritykseen" sisältyvät tätä asetusta sovellettaessa kaikki yritykset, joiden välillä vallitsee vähintään yksi seuraavista suhteista:

- a) yrityksellä on enemmistö toisen yrityksen osakkeenomistajien tai jäsenten äänimäärästä;
- b) yritys on oikeutettu asettamaan tai erottamaan toisen yrityksen hallinto-, johto- tai valvontaelimen jäsenten enemmistön;
- c) yrityksellä on oikeus käyttää määräysvaltaa toisessa yrityksessä tämän kanssa tehdyn sopimuksen taikka tämän perustamiskirjan, yhtiöjärjestyksen tai sääntöjen määräyksen nojalla;
- d) toisen yrityksen osakkeenomistajana tai jäsenenä olevan yrityksen hallinnassa on toisen yrityksen muiden osakkeenomistajien tai jäsenten kanssa tehdyn sopimuksen nojalla yksin enemmistö kyseisen yrityksen osakkeenomistajien tai jäsenten äänimäärästä.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 104/2000, annettu 17 päivänä joulukuuta 1999, kalastus- ja vesiviljelytuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä (EYVL L 17, 21.1.2000, s. 22).

Yritykset, joilla on jokin ensimmäisen alakohdan a–d alakohdassa tarkoitetuista suhteista yhden tai useamman toisen yrityksen kautta, katsotaan myös yhdeksi yritykseksi.

3 artikla

Vähämerkityksinen tuki

1. Tukitoimenpiteiden ei katsota täyttävän kaikkia perussopimuksen 107 artiklan 1 kohdan perusteita eikä niihin sen vuoksi sovelleta perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaista ilmoitusvelvollisuutta, jos ne täyttävät tässä asetuksessa vahvistetut edellytykset.

2. Jäsenvaltion yhdelle yritykselle myöntämän vähämerkityksisen tuen kokonaismäärä ei saa olla yli 15 000:ta euroa minäkään kolmen verovuoden jakson aikana.

3. Jäsenvaltion maataloustuotteiden alkutuotannossa toimiville yrityksille myöntämien vähämerkityksisten tukien kokonaismäärä ei saa ylittää kolmen verovuoden jakson aikana liitteessä vahvistettua kansallista ylärajaa.

4. Vähämerkityksinen tuki katsotaan myönnettyksi sillä hetkellä, kun yritykselle annetaan laillinen oikeus tukeen asiaan sovellettavan kansallisen lainsäädännön nojalla, riippumatta ajankohdasta, jolloin vähämerkityksinen tuki maksetaan yritykselle.

5. Edellä 2 kohdassa vahvistettua enimmäismäärää ja 3 kohdassa tarkoitettua kansallista ylärajaa sovelletaan riippumatta vähämerkityksisen tuen muodosta tai tarkoituksesta sekä siitä, rahoitetaanko jäsenvaltion myöntämä tuki kokonaan tai osittain unionin varoista. Kolmen verovuoden jakso määräytyy yrityksen kyseisessä jäsenvaltiossa soveltamien verovuosien perusteella.

6. Edellä 2 kohdassa vahvistetun enimmäismäärän ja 3 kohdassa tarkoitettua kansallisen ylärajan soveltamiseksi tuki ilmaistaan käteisavustuksena. Kaikkien käytettävien lukujen on oltava bruttomääriä, toisin sanoen ne on ilmoitettava ennen verojen tai muiden maksujen vähentämistä. Jos tukea myönnetään muussa muodossa kuin avustuksena, tuen määrä on tuen bruttoavustusekvivalentti.

Useassa erässä maksettava tuki diskontataan myöntämisaikakohdan mukaiseen arvoon. Diskonttauksessa käytettävä korko on myöntämisen aikaan sovellettava diskonttokorko.

7. Jos 2 kohdassa vahvistettu enimmäismäärä tai 3 kohdassa tarkoitettu kansallinen yläraja ylittyy uuden vähämerkityksisen tuen myöntämisen vuoksi, uuteen tukeen ei saa soveltaa tätä asetusta.

8. Sulautumisten ja yrityskauppojen tapauksessa kaikki aikaisemmin jollekin sulautuvista yrityksistä myönnetty vähämerkityksinen tuki on otettava huomioon määritettäessä, ylittääkö uudelle yritykselle tai ostajayritykselle myönnettävä uusi vähämerkityksinen tuki enimmäismäärän tai kansallisen ylärajan. Ennen sulautumaa tai yrityskauppaa sääntöjenmukaisesti myönnetty vähämerkityksinen tuki säilyy laillisena.

9. Jos yksi yritys jaetaan kahdeksi tai useammaksi erilliseksi yritykseksi, ennen jakoa myönnetty vähämerkityksinen tuki on kohdennettava tuesta hyötynelle yritykselle, eli periaatteessa yritykselle, joka ottaa hoitaakseen toiminnot, joihin vähämerkityksinen tuki käytettiin. Jos tällainen kohdentaminen ei ole mahdollista, vähämerkityksinen tuki on kohdennettava suhteessa uusien yritysten pääoman kirjanpitoarvoon sinä päivänä, jona jakaminen tapahtui.

4 artikla

Bruttoavustusekvivalentin laskeminen

1. Tätä asetusta sovelletaan ainoastaan tukeen, jonka osalta on mahdollista laskea etukäteen tarkka bruttoavustusekvivalentti tarvitsematta tehdä riskinarviointia ("läpinäkyvä tuki").

2. Avustuksista tai korkotuista koostuva tuki katsotaan läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi.

3. Lainoista koostuva tuki katsotaan läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi, jos

a) edunsaajaa ei ole asetettu yleistäytöntöönpanomenettelyyn maksukyvyttömyyden vuoksi eikä täytä kansallisessa lainsäädännössä vahvistettuja edellytyksiä yleistäytöntöönpanomenettelyyn asettamiselle velkojien pyynnöstä. Jos kyseessä on suuri yritys, edunsaajan tilanteen on vastattava vähintään luottoluokitusta B-; ja

b) lainan vakuudet kattavat vähintään 50 prosenttia lainasta ja lainan määrä on 75 000 euroa viiden vuoden aikana tai 37 500 euroa kymmenen vuoden aikana; jos lainan määrä on näitä määriä pienempi ja/tai se myönnetään alle viideksi tai kymmeneksi vuodeksi, lainan bruttoavustusekvivalentti lasketaan vastaavana suhteellisenä osuutena 3 artiklan 2 kohdassa vahvistetusta enimmäismäärästä; tai

c) bruttoavustusekvivalentti on laskettu tuen myöntämisen aikaan sovellettavan viitekoron perusteella.

4. Pääomapanoksista koostuva tuki voidaan katsoa läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi ainoastaan, jos julkisyhteisön panoksen kokonaismäärä on enintään vähämerkityksisen tuen enimmäismäärä.

5. Oman pääoman ehtoisten tai luonteisten sijoitusten muutoista riskirahoitustoimenpiteistä koostuva tuki voidaan katsoa läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi ainoastaan, jos yhdelle yritykselle annettu pääoma ei ylitä vähämerkityksisen tuen enimmäismäärää.

6. Takauksista koostuva tuki katsotaan läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi, jos

a) edunsaajaa ei ole asetettu yleistäytöntöönpanomenettelyyn maksukyvyttömyyden vuoksi eikä täytä kansallisessa lainsäädännössä vahvistettuja edellytyksiä yleistäytöntöönpanomenettelyyn asettamiselle velkojien pyynnöstä. Jos kyseessä on suuri yritys, edunsaajan tilanteen on vastattava vähintään luottoluokitusta B-; ja

b) takaus kattaa enintään 80 prosenttia lainasta ja taattu määrä on joko 112 500 euroa ja takauksen kesto viisi vuotta tai taattu määrä on 56 250 euroa ja takauksen kesto kymmenen vuotta; jos taattu määrä on näitä määriä pienempi ja/tai takaus myönnetään alle viideksi tai kymmeneksi vuodeksi, takauksen bruttoavustusekvivalentti lasketaan vastaavana suhteellisenä osuutena 3 artiklan 2 kohdassa vahvistetusta enimmäismäärästä; tai

c) bruttoavustusekvivalentti on laskettu komission tiedonannossa vahvistettujen safe harbour -maksujen perusteella; tai

d) ennen takauksen täytäntöönpanoa

i) bruttoavustusekvivalentin laskemiseen käytettävä menetelmä on ilmoitettu komissiolle tuona aikana sovellettavan valtioneuvoston päätöksen muun komission asetuksen nojalla ja on komission hyväksymä takaustiedonannon tai sitä seuraavan tiedonannon mukaisesti, ja

- ii) kyseinen menetelmä koskee nimenomaisesti sellaista taustaustyyppiä ja kohteena olevaa liiketoimintatyyppiä, johon tätä asetusta sovelletaan.

6 artikla

Seuranta

7. Muista välineistä koostuva tuki katsotaan läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi, jos välineessä määrätään ylärajasta, jolla voidaan varmistaa, että enimmäismäärää ei ylitetä.

5 artikla

Tuen kasautuminen

1. Jos maataloustuotteiden alkutuotannossa toimiva yritys myös toimii yhdellä tai useammalla asetuksen (EU) N:o 1407/2013 soveltamisalaa kuuluvalla alalla tai kuuluvissa toiminnoissa, maataloustuotannon alalla tämän asetuksen mukaisesti myönnettävä vähämerkityksinen tuki saa kasautua jälkimmäisille aloille tai toiminnoille myönnettävän vähämerkityksisen tuen kanssa asetuksen (EU) N:o 1407/2013 3 artiklan 2 kohdassa vahvistettuun enimmäismäärään asti sillä edellytyksellä, että asianomainen jäsenvaltio varmistaa tarkoituksenmukaisin keinoin, kuten eriyttämällä toiminnot tai kustannukset, ettei maataloustuotteiden alkutuotanto hyödy asetuksen (EU) N:o 1407/2013 mukaisesti myönnettävästä tuesta.

2. Jos maataloustuotteiden alkutuotannossa toimiva yritys toimii myös kalastus- ja vesiviljelyalalla, maataloustuotannon alan toiminnoille tämän asetuksen mukaisesti myönnettävä vähämerkityksinen tuki saa kasautua jälkimmäisen alan toiminnoille asetuksen (EY) N:o 875/2007 mukaisesti myönnettävän vähämerkityksisen tuen kanssa kyseisessä asetuksessa vahvistettuun enimmäismäärään asti sillä edellytyksellä, että asianomainen jäsenvaltio varmistaa tarkoituksenmukaisin keinoin, kuten eriyttämällä toiminnot tai kustannukset, ettei maataloustuotteiden alkutuotanto hyödy asetuksen (EY) N:o 875/2007 mukaisesti myönnettävästä tuesta.

3. Vähämerkityksinen tuki ei saa kasautua samoihin tukikelpoisiin kustannuksiin myönnettävän valtiontuen tai samaan riskirahoitustoimenpiteeseen myönnettävän valtiontuen kanssa, jos tällainen kasautuminen ylittäisi komission antamassa ryhmäpoikkeusasetuksessa tai päätöksessä kunkin tapauksen erityisten olosuhteiden mukaan vahvistetun tuen enimmäisintensiteetin tai enimmäismäärän. Vähämerkityksinen tuki, jota ei ole myönnetty tai kohdennettu tiettyihin tukikelpoisiin kustannuksiin, saa kasautua muun valtiontuen kanssa, joka on myönnetty komission antaman ryhmäpoikkeusasetuksen tai päätöksen nojalla.

1. Jos jäsenvaltio aikoo myöntää yritykselle vähämerkityksistä tukea tämän asetuksen mukaisesti, sen on ilmoitettava yritykselle kirjallisesti aiotusta tuen määrästä (bruttoavustusekvivalenttina ilmaistuna) ja siitä, että tuki on luonteeltaan vähämerkityksistä. Sen on viitattava suoraan tähän asetukseen ja mainittava sen nimi ja tiedot julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Jos vähämerkityksistä tukea myönnetään tämän asetuksen mukaisesti eri yrityksille osana tukiohjelmaa ja yrityksille myönnetään ohjelmassa erisuuruisia yksittäisiä tukia, kyseinen jäsenvaltio voi täyttää edellä mainitun velvollisuuden ilmoittamalla yrityksille kiinteän määrän, joka vastaa ohjelmassa myönnettävää tuen enimmäismäärää. Tällaisessa tapauksessa kiinteän määrän perusteella määritetään, onko 3 artiklan 2 kohdassa vahvistettu enimmäismäärä saavutettu ja onko 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua kansallista ylärajaa noudatettu. Ennen tuen myöntämistä jäsenvaltion on saatava kyseiseltä yritykseltä kirjallisessa tai sähköisessä muodossa ilmoitus kaikesta muusta sille tämän asetuksen tai muiden vähämerkityksisestä tuesta annettujen asetusten nojalla kahden edeltävän verovuoden ja kuluvan verovuoden aikana myönnetystä vähämerkityksisestä tuesta.

2. Jos jäsenvaltio on perustanut vähämerkityksisen tuen keskusrekisterin, jossa on täydelliset tiedot kaikesta jäsenvaltion viranomaisten myöntämästä vähämerkityksisestä tuesta, 1 kohtaa ei enää sovelleta siitä alkaen, kun rekisteri kattaa kolme verovuotta.

3. Jäsenvaltio saa myöntää uuden vähämerkityksisen tuen tämän asetuksen mukaisesti vasta varmistuttuaan siitä, ettei tuen myöntäminen nosta kyseiselle yritykselle myönnetyn vähämerkityksisen tuen kokonaismäärää yli 3 artiklan 2 kohdassa vahvistetun enimmäismäärän ja 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua kansallisen ylärajan ja että kaikkia tässä asetuksessa vahvistettuja edellytyksiä noudatetaan.

4. Jäsenvaltioiden on taltioitava ja koottava kaikki tämän asetuksen soveltamista koskevat tiedot. Näihin tallenteisiin on sisällyttävä kaikki tarvittavat tiedot sen osoittamiseksi, että tämän asetuksen edellytyksiä on noudatettu. Yksittäistä vähämerkityksistä tukea koskevat asiakirjat on säilytettävä kymmenen verovuoden ajan tuen myöntämispäivästä. Vähämerkityksisen tuen ohjelmaa koskevat asiakirjat on säilytettävä kymmenen verovuoden ajan siitä päivästä, jolloin ohjelmasta myönnetään viimeinen yksittäinen tuki.

5. Asianomaisen jäsenvaltion on kirjallisesta pyynnöstä toimitettava komissiolle 20 työpäivän kuluessa tai pyynnössä mahdollisesti vahvistetun pidemmän ajan kuluessa kaikki tiedot, joita komissio pitää tarpeellisina sen arvioimiseksi, onko tämän asetuksen edellytyksiä noudatettu, ja erityisesti yksittäisen yrityksen saaman, tässä asetuksessa ja muissa vähämerkityksisestä tuesta annetuissa asetuksissa tarkoitetun vähämerkityksisen tuen kokonaismäärä.

7 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Tätä asetusta sovelletaan ennen sen voimaantuloa myönnettyyn tukeen, jos tuki täyttää kaikki tässä asetuksessa säädetyt edellytykset. Komissio arvioi tuet, jotka eivät täytä näitä edellytyksiä, asiaa koskevien puitteiden, suuntaviivojen ja tiedonantojen mukaisesti.

2. Asetuksen (EY) N:o 1860/2004 edellytykset täyttävien yksittäisten vähämerkityksisten tukien, jotka on myönnetty 1 päivän tammikuuta 2005 ja 30 päivän kesäkuuta 2008 välisenä

aikana, ei katsota täyttävän kaikkia perussopimuksen 107 artiklan 1 kohdan perusteita, minkä vuoksi ne vapautetaan perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta.

3. Asetuksen (EY) N:o 1535/2007 edellytykset täyttävien yksittäisten vähämerkityksisten tukien, jotka on myönnetty 1 päivän tammikuuta 2008 ja 30 päivän kesäkuuta 2014 välisenä aikana, ei katsota täyttävän kaikkia perussopimuksen 107 artiklan 1 kohdan perusteita, minkä vuoksi ne vapautetaan perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta.

4. Tämän asetuksen voimaantulon päättyessä vähämerkityksistä tukea koskeviin ohjelmiin, jotka täyttävät tämän asetuksen edellytykset, sovelletaan tätä asetusta edelleen kuuden kuukauden ajan.

8 artikla

Voimaantulo ja soveltamisaika

Tämä asetusta tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2014.

Sitä sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2020.

Tämä asetusta on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä joulukuuta 2013.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

José Manuel BARROSO

LIITE

Jäsenvaltion maataloustuotannon alalla toimiville yrityksille myöntämien vähämerkityksisten tukien 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettut kumulatiiviset enimmäismäärät

(euroa)

Jäsenvaltio	Vähämerkityksisen tuen enimmäismäärät
Belgia	76 070 000
Bulgaria	43 490 000
Tšekki	48 340 000
Tanska	105 750 000
Saksa	522 890 000
Viro	8 110 000
Irlanti	66 280 000
Kreikka	109 260 000
Espanja	413 750 000
Ranska	722 240 000
Kroatia	28 610 000
Italia	475 080 000
Kypros	7 060 000
Latvia	10 780 000
Liettua	25 860 000
Luxemburg	3 520 000
Unkari	77 600 000
Malta	1 290 000
Alankomaat	254 330 000
Itävalta	71 540 000
Puola	225 700 000
Portugali	62 980 000
Romania	180 480 000
Slovenia	12 320 000
Slovakia	22 950 000
Suomi	46 330 000
Ruotsi	57 890 000
Yhdistynyt kuningaskunta	270 170 000